

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ **ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (Δ.Ε.Π.)**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 2009-2011 : Μ. ΛΥΜΠΕΡΗ Πρόεδρος, Ν. ΝΙΚΗΤΕΑΣ Αντιπρόεδρος, Ε. ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Γεν. Γραμματέας, Κ.ΔΗΜΑ Ταμίας, Φ. ΑΛΙΚΑΡΙΔΗΣ Μέλος, Α. ΔΕΛΑΔΕΤΣΙΜΑ Μέλος, Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΜΗΤΡΟΣ Μέλος, Χ. ΠΙΤΣΑΒΟΣ Μέλος Γ. ΠΟΛΥΜΕΝΕΑΣ Μέλος,

Αθήνα 4/7/2011

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ΔΕΠ της Ιατρικής Σχολής Αθηνών, συνεδρίασε την Πέμπτη, 30 Ιουνίου 2011 και συζήτησε τις σοβαρότατες τρέχουσες εξελίξεις στο χώρο της Παιδείας, ιδιαίτερα μάλιστα τη σχεδιαζόμενη από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας κατάθεση στη Βουλή ενός νέου νόμου-πλασίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ειδικότερα, θεωρεί ότι:

Η Πανεπιστημιακή κοινότητα (Σύγκλητοι, Πρυτάνεις, ΠΟΣΔΕΠ, Σύλλογοι ΔΕΠ) έχει σαφώς αναγνωρίσει την αναγκαιότητα να γίνουν αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας των Πανεπιστημίων μας, καθώς το θεσμικό πλαίσιο (που βασίζεται στο Ν. 1268/82) χρειάζεται σημαντική αναδιάρθρωση. Οι αλλαγές αυτές θα πρέπει να συμβάλουν αποφασιστικά στην βελτίωση της λειτουργίας των ΑΕΙ, που είναι ένας από τους θεσμικούς πυλώνες τους οποίους θα πρέπει να χρησιμοποιήσει η ελληνική κοινωνία και στους οποίους θα πρέπει να στηριχθεί για να βγει από την πρωτοφανή κρίση στην οποία βρίσκεται.

Η Πανεπιστημιακή κοινότητα σταθερά και με νηφαλιότητα έχει εκφράσει την διάθεσή της να διεξαγάγει ουσιαστικό διάλογο τόσο με το Υπουργείο όσο (και κυρίως) με την ελληνική κοινωνία για τις αλλαγές που θα πρέπει να γίνουν στη λειτουργία των ΑΕΙ.

Είναι αδιανόητο να υποστηρίζει το Υπουργείο ότι έχει προηγηθεί συζήτηση και διαβούλευση επί του νόμου, ενώ γνωρίζει ότι κάτι τέτοιο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Με σειρά οργανωμένων δημοσιευμάτων και συνεντεύξεων προτείνονται μέτρα, με τα οποία υποτίθεται ότι έχουν συμφωνήσει τα πανεπιστήμια ή αν, αντίθετα, συμβεί να μην συμφωνούν, διατυπώνεται ευθέως ή υπαινικτικά η απειλή ότι πρόκειται να υποστούν κυρώσεις, που μπορούν να φτάσουν μέχρι του σημείου διακοπής της παρεχόμενης στα Πανεπιστήμια επιχορήγησης. Τα πανεπιστήμια αποτελούν χώρους ελευθερίας έτσι, ώστε οποιοδήποτε είδους υπαινιγμοί απειλής να μην τα πτοούν στην αποστολή, που τους έχει ανατεθεί από την ελληνική κοινωνία μέσω του Συντάγματος για δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Είναι απαράδεκτο και απορριπτέο από κάθε λογικά και νηφάλια σκεπτόμενο άνθρωπο, ένα τόσο σοβαρό και μεγάλης σημασίας νομοσχέδιο να επιχειρείται να ψηφιστεί αιφνιδιαστικά, βιαστικά και πρόχειρα κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών. Είναι μια τακτική που ακολουθούν οι Υπουργοί όταν «φοβούνται» την αντίδραση της κοινωνίας.

Επί της ουσίας τώρα, το βασικό ερώτημα στο οποίο θα πρέπει να τοποθετηθούμε όλοι και να το απαντήσουμε αλλά και να τεκμηριώσουμε την απάντησή μας, είναι το εξής: «Αυτές οι προτάσεις του Σ/Ν οδηγούν σε ένα καλύτερο ή σε ένα χειρότερο Πανεπιστήμιο;» Αυτό είναι που ενδιαφέρει την ελληνική κοινωνία στην οποία (πρέπει να) λογοδοτούμε.

Με βάση το κείμενο εισήγησης της Υπουργού σχετικά με την πρόταση νόμου για την «Εθνική Στρατηγική για την Ανώτατη Εκπαίδευση» και επιφυλασσόμενοι να τοποθετηθούμε πιο αναλυτικά όταν πληροφορηθούμε επίσημα το πλήρες κείμενο του νομοσχεδίου :

1. Το προτεινόμενο σχέδιο στηρίζεται στη διαπίστωση του Πρωθυπουργού ότι «τα Πανεπιστήμια μας είναι Β' Κατηγορίας». Δεν υπάρχει προηγούμενο όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, υπεύθυνου Πρωθυπουργού που να απαξιώνει έτσι τα Παν/μια της χώρας του. Επιπλέον, στηρίζεται σε μια συντεταγμένη και συνεπή προσπάθεια μηδενισμού και απαξίωσης του ρόλου και του έργου τους, εκ μέρους της Υπουργού κ. Α. Διαμαντοπούλου. Από τη σχεδιαζόμενη κατάργηση της εισαγωγικής βαθμίδας του Λέκτορα μέχρι την προτεινόμενη επανάκριση-αξιολόγηση ανά πενταετία των Καθηγητών της ανώτατης βαθμίδας, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου δεν διστάζει να εφευρίσκει μέτρα που εκφράζουν τη δυσπιστία της προς το διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι. και καταδεικνύουν την απαξίωση του έργου που επιτελείται στα Πανεπιστήμιά μας.
2. Το προτεινόμενο σχέδιο ΔΕΝ έχει ακαδημαϊκό όραμα. Υποβαθμίζει τις σπουδές, καθώς οδηγεί σε πτυχία 3ετών κύκλων φοίτησης, δηλαδή απλών προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης. Οι διακρίσεις μπορεί να έρθουν μέσα από τη συλλογικότητα, τη δημιουργία κρίσιμης ερευνητικής μάζας και τη συνεργασία και αυτά δεν αναδεικνύονται πουθενά.
3. Καταργεί την αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ η οποία είναι απαίτηση του Συντάγματος αλλά και της κοινωνίας. Ένα Πανεπιστήμιο μόνο με ουσιαστική αυτοδιοίκηση μπορεί να επιτελέσει το ρόλο του. Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι δεν θεωρούνται ικανοί να καταλάβουν το πρυτανικό αξίωμα. Είναι σαφής η πρόθεση της Κυβέρνησης **να διορίζει** ουσιαστικά τη διοίκηση του Πανεπιστημίου. Αλλά σε ποιο δημόσιο οργανισμό της χώρας μας, οι διοικήσεις οι διορισμένες από τους πολιτικούς κατάφεραν να πάνε μπροστά τους οργανισμούς τους; ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ. Γι' αυτό η χώρας μας βρίσκεται σ' αυτή την πρωτοφανή κρίση. Δεν πρέπει να αφήσουμε τους πολιτικούς να διαλύσουν και το Πανεπιστήμιο που είναι η μόνη νησίδα που του Δημόσιου τομέα που δεν βρίσκεται υπό καθεστώς άμεσης διοίκησης από το κράτος. Ο προτεινόμενος τρόπος διοίκησης μπορεί να ενισχύσει τη συναλλαγή, την αδιαφάνεια, τη διαφθορά καθώς όλοι οι παράγοντες της πολιτείας θα ασκούν τρομερές πιέσεις στους 7 εκλεγμένους (που θα μπορεί να έχουν 12ετή θητεία) ώστε να περάσουν τα συμφέροντά τους.
4. Οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις του νέου νόμου δεν χαρακτηρίζονται απλώς από ξενομανία αλλά από έντονο ραγιαδισμό και κόμπλεξ. Επιπλέον εκφράζουν έντονα ένα μίσος απέναντι στο δημόσιο ελληνικό Πανεπιστήμιο το οποίο επιχειρούν πλήρως να κατεδαφίσουν. Ωστόσο, η αξία των ελληνικών Πανεπιστημίων και του επιστημονικού δυναμικού τους επιβεβαιώνεται αδιαμφισβήτητα από την εντονότατη και ουσιαστικότητα συμμετοχή τους στο παγκόσμιο επιστημονικό γίγνεσθαι. Τα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια του κόσμου σε Ευρώπη και Αμερική είναι στελεχωμένα με πολλούς (πάρα πολλούς) έλληνες καθηγητές, αποφοίτους των ελληνικών Πανεπιστημίων.
5. Καταργεί το δημόσιο χαρακτήρα του Πανεπιστημίου. Ο τρόπος χρηματοδότησης (η Ανεξ. Αρχή που θα χρηματοδοτεί) είναι αντίθετος με το Σύνταγμα.
6. Καταργεί την εσωτερική Δημοκρατία και την αντικαθιστά με αυταρχικό τρόπο διοίκησης.
7. Καταργεί τη βαθμίδα του λέκτορα που είναι απαραίτητη για την εύρυθμη και ισόρροπη λειτουργία και υποβαθμίζει τον επίκουρο καθηγητή θεωρώντας τον Β' κατηγορίας προσωπικό στο Πανεπιστήμιο, ενώ γνωρίζουμε όλοι μας το τεράστιο έργο που επιτελείται από τα μέλη ΔΕΠ των δύο αυτών βαθμίδων, το οποίο πλέον συνολικά υποβαθμίζεται.

Με όλα αυτά τα δεδομένα, το προτεινόμενο σχέδιο που παρουσίασε η Υπουργός Παιδείας κ. Α. Διαμαντοπούλου οδηγεί σε ένα χειρότερο Πανεπιστήμιο ή ακόμη χειρότερα στην εξαφάνιση του Πανεπιστημίου όπως έχει θεσμοθετηθεί στην Ευρώπη και στη δημιουργία μιας «επιχείρησης επαγγελματικής κατάρτισης».

Αυτό είναι το Πανεπιστήμιο που θέλουμε; Αυτό είναι το Πανεπιστήμιο που χρειάζεται η κοινωνία μας; Αυτό είναι το όραμα της κοινωνίας μας;

Προφανώς όχι.

Οι σημαντικές αλλαγές που χρειάζονται δε μπορούν να γίνουν χωρίς την ενεργό συμμετοχή της Πανεπιστημιακής κοινότητας.

Η Πρόεδρος

Μαρία Λυμπέρη
Αναπλ. Καθηγήτρια

M. Lympéri

Ο Γεν. Γραμματέας

Στάθης Ευσταθόπουλος
Επικ. Καθηγητής

Stathis Eustathopoulos